SFS 1981: 863
Utkom från trycket
den 9 september 1981

ag
om ändring i gruvlagen (1974: 342);

utfärdad den 25 juni 1981.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 4 kap. 36 § och 11 kap. 2 § gruvlagen (1974: 342) skall ha nedan angivna lydelse.

4 kap.

36 § Försummar den ersättningsskyldige att inom föreskriven tid betala eller nedsätta ersättning, skall länsstyrelsen på begäran av den ersättningsberättigade låta uttaga beloppet jämte ränta. Länsstyrelsen kan också efter bergmästarens hörande förordna att gruvarbetet skall inställas till dess ersättningen erlagts eller uttagits.

I fråga om uttagande av ersättning jämte ränta tillämpas bestämmelserna i utsökningsbalken om verkställighet av lagakraftägande dom.

11 kap.

2 § Påbörjas undersökningsarbete i strid med 3 kap. 1 § andra stycket eller utförs anläggning i strid med 3 kap. 2 § andra stycket, får tingsrätten efter ansökan av den som äger eller innehar marken förordna att arbetet skall inställas eller att anläggningen skall tagas bort på inmutarens bekostnad.

Åsidosätts förbud som bergmästaren meddelat enligt 6 kap. 5 § andra stycket, får tingsrätten på ansökan av bergmästaren meddela handräckning för att åstadkomma rättelse.

I fråga om åtgärd som avses i första eller andra stycket finns bestämmelser i 17 § handräckningslagen (1981: 847).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982. 11 kap. 2 § i sin äldre lydelse gäller alltjämt i fråga om mål som vid ikraftträdandet är anhängigt hos överexekutor.

På regeringens vägnar

OLOF JOHANSSON

Staffan Laurén
(Industridepartementet)

[1] Prop. 1980/81: 88, LU 25, rskr 352.